

Število njih tako nikdar ne bo preobilno, in kočljivosti taki mladenčji tudi niso vajeni, da bi ne bili zadovoljni s prostim čednim stanovanjem in s prosto malico.

Naj bi ta misel ne bila popolnoma glas vpijočega v pušavi! (Dalje sledí.)

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Milana 22. aug. Vse premalo je letos napredene svile (žide); kupca je dokaj, blaga premalo; zato cena poskakuje.

Iz Dobrovnika 11. aug. Danes je tukaj umerl prečastiti škof Jederlinič, 57 let star.

Iz Tersta se piše, da kolera v kljub hudi vročini zlo odjenjuje.

*Iz Vidma na Savi 26. avgusta. J. P. *).* Pretekli četrtek je bila v rajhenberški šoli letna preskušnja. Veselo je šolska mladina odgovarjala, in se tako izverstno obnašala, da očitno hvalo zasluži. Po dokončani skušnji vzame v roke marljivi učenik, gosp. Kovač, „Gerlico rajhenberške šole“, ktero je on vredil, in otroci ž njimi več slovenskih pesem prav lepo zapojejo. Po tem pa vstane šolar in v milem govoru od prečastitega gosp. Delena-ta, posestnika rajhenberške grajšine, v imenu součencev slovo vzame, zahvalivši se mu za vse dobrote, ktere je mnogo let tamošnji šoli skazoval. Solze so se pričujočim utrinjale, spomnivšim se, da okolica bode kmalo blagega dobrotnika zgubila, ker se bo preselil v Gradec. Gosp. Ignaci Delena bode zavolj milodarnosti svoje nam vedno v hvaležnem spominu ostal, in ker bode zdaj rajhenberški fari novo šolo zidal, bode slava njegovih blagih del se še ohranila do poznih poznih unukov! Da to očitno naznanjem, le želje tistih spolnujem, kteri dobrote milodarnega gospoda uživajo.

Iz Krajna 21. aug. B. Da so nekteri pri nas v malo urah umerli, napolnilo je s strahom vse mesto. Pobralla je res kolera skoz nekaj časa vsaki dan po ktere ga v krajnski fari; al reči se more, da je Kraju dozda še srečen proti Šenčurju, Srednji vasi itd. Pri nas odjenjala je posebno zadnje dni, in nadjamo se, da bo zmiraj bolj, ker ljudje se varujejo skerbno vsega, kar bi škodovati utegnulo — in to je pravo in edino branilo kolere, ne pa tiste olja in tinkture, s kterimi se marsikter misli od kolere odkupiti.

Iz Ljubljane 28. aug. Kolera nam, hvala Bogu! še zmiraj precej prizanaša; včeraj so umerli 4, — v vsem skupaj tedaj v Ljubljani do pondeljka zvečer 70. Po vsem Krajnskem jih je dozda zbolelo 9744, umerlo 2646, ozdravilo se jih je 4833. Nekteri ljudje so res huji ko živina; v nedeljo ponoči je pet pijancev prirujavelo s tovaršem, tudi popolnoma nadelanim, v tukajšno bolnišnico; upili so nalaš, da ima kolero, in da naj se jim hitro odpre. Res ga spravijo v sobo; — on se sicer brani, da nima kolere, in verže vsih pet ob tla; ti se spravijo potem iz bolnišnice, unega pa obderže čez noč noter, da se je prepal in — zjutraj trezen domú koračil. Temu živinskemu obnašanju nasproti pa zamoremo povedati drugo lepo prigodbo, ki se je pripetila tudi v tukajšni bolnišnici v saboto zvečer. Neki zdravnik pride v Dravljje in najde v neki hiši popolnoma zapušenega bolnika (rokodelca). Ker so v tisti hiši že trije za kolero umerli, si ni upal nihče k njemu na pomoč; oskerbljen s sv. zakramenti umirajočih je zdihoval po pomoči; kar pride zdravnik memo in v hišo, — in ko vidi žalostne okoljše bolnika, ga nečednega kakor je bil v bolezní nabaše na svoj voz in kot pravi Samaritan pelje v bolnišnico v Ljubljano. Ali je zapušeneč še živ ali je umerl, ne vémo, — to pa je gotovo, da je zoper kristjansko ljubezen zapustiti bolnike v taki nadlogi!

Novičar iz raznih krajev.

Po cesarskem sklepu bojo od 1. dneva prihodnjega mesca zdravniki za cesarsko armado po časti in plačilu takole vredjeni: eden bo general-štabni zdravnik s častjo generala in 4 do 5000 fl. plačila, — 15 jih bo višjih štabnih zdravnikov 1. reda s častjo polkovnika in plačo 2400 fl., 15 pa 2. reda s častjo oberstlajtnanta in 1600 fl., 30 bo štabnih zdravnikov 3. reda s častjo majorja in 1200 fl., — 293 bo polkinih zdravnikov s častjo stotnika z 900 in in 700 fl., — višji zdravniki s častjo oberlajtnanta bojo plačani po 500 fl., — število višjih ranocelnikov se bo obilo pomnožilo. — Ni res, da bo vožnja po železnici čez Semering začasno jenjala. — Pervi zvon v našem cesarstvu iz vlitiga jekla, 142 funtov težak, se je napravil za cesarjevo hišo v Išel-nu. — Spet je neka družina (oče, mati in čvetero otrok) naglo smert storila pa strupenih gobah, 11. dan t. m. v Hostovi poleg Pardubic na Českem. — Iz Kríma naznanja Pelissier od 23. t. m., da so Rusi v hudi zadregi 5 svojih podkopov zoper 53. francozko baterijo zasmodili; podkopi so se raznesli brez škode za baterijo. — Cesar Napoleon se v pismu, ki je natisnjeno v „Moniteur-u“, zahvaljuje Pelissieru za zmago ob reki Černaji, in izgovarja gotovo upanje, da se bojo kmalo vžugali Rusi v Krímu (?). Ena prednja terdnjava pri Malakovu jim je že vzeta. — 8. dan t. m. je došlo 17 družin brambovcov (vsaka šteje 1000 vojakov) iz Kurske dežele v Simferopolj — na pomoč Sevastopolju. Neizrečeno veselo so bile sprejete; Goršakov jih je serčno pozdravjal v imenu vse armade in oserčeval za bližnji boj zoper nebožnega sovražnika. „Dosihmal, tovarši! — je sklenil govor — hurrah našemu pravoslavnemu caru! hurrah naši matuški Rusii! in hurrah blagodušnim sinovom, kteri od nekda slové zavolj junaštva svojega!“ — Cesarski ukaz kliče brambovce iz 11 družih dežel v vojsko; popis bo terpel od 1. oktobra do 1. novembra; od 1000 duš se jih bo vzelo 23. — Omer-paša gré z dobro oskerbljeno armado na azijskiško bojišče. — V Sveaborgu je le 20 hiš pogorelo in 40 Rusov smert storilo, čeravno je v terdnjavo priletelo čez 20.000 krogel. — Sliši se, da so čolnici s topovi angleško-francozke pomorske armade že na poti domú. — Vsi časniki so polni popisov, kako slovesno povsod prejema jo kraljico angleško v Parizu; 600.000 tujcov je nek sedaj tam. — Pisma iz Laškega poterjujejo, da čedalje bolj vré na Napolitanskem; zadnje dni so jih je spet veliko zaperlo. Angleži nek zlo podpihujejo. — Papežev poslanec je zapustil Madrid, in španjska vlada zmiraj bolj sovražno ravna zoper rimsko. — Pričakuje se, da bojo sv. oče papež spet več novih kardinalov izvolili in med temi tudi kneza Luciana Bonaparte-ta, ki je pred nekimi mesci duhovni stan nastopil. Ker so sv. oče papež vedno bolehní, se nadjajo že nekteri, da prihodnji papež bo ta Bonaparte.

Ticam!

O srečne tice v logu!
Prepevate veselo
Od zore do večera,
Ker vas ne trudi delo,
Vas zalo log oblači,
Dá mirno stanovanje,
Vam cvetje med poklada,
Da v petji vam bežijo
Življenja sladki dnovi:

Al mene skerb predrami,
Mi skerb oči zatise,
Ne zapusti me v sanjah,
Se ne zatare z delom
Od jutra do večera.
Ni ure petju dane,
Ne sercu kdaj pokoja,
Kako bi mogel peti,
Kot ve, preljube tice!

Jankomir.

Milodari,

poslani na Krajnsko za reveže, ki so za kolero zboleli:

Mestna družina pod poslovico: „Dajte, in tudi vam se bo dalo“. 3 fl.

*) Le pridno spolnujte, kar ste nam obljubili.

Vred.